

Beh. $10/4$ (F. Sp. 5060). *Tilbagesendt til Landstinget*. Udvalgets Erklæring (B. Sp. 2587) afgiven $10/4$. Eneste Beh. $10/4$ (L. Sp. 1832). Loven stadfæstet 14. April 1920. (Lov-Tid. Nr. 156).

Loven, der afløser Lov 14. April 1893, afviger fra denne paa følgende Hovedpunkter:

1. Blandt de ondartede smitsomme Sygdomme er optaget: Ondartet Lungesyge saavel som Skab hos Heste, Æsler og Muldyr samt smitsom Svælglamhed hos Kvæget, medens Rødsyge hos Svinet og ondartet Katarrhalseber hos Kvæget er overført til de mildere smitsomme Sygdomme, blandt hvilke er optaget forskellige andre Sygdomme, som efter de gjorte Erfaringer findes at burde udtrykkelig nævnes, saaledes: Krup, Kalvedifteri, Pasteurellose og Paratyfus samt Hundesyge og Svinesyge.

2. Der er indsat en Bestemmelse om, at naar en Ejendom er under offentligt Tilsyn paa Grund af Mund- og Klovesyge, kan det ikke forbydes at færdes med de til Ejendommen hørende Heste paa alfar Vej. Derimod kan det forbydes at stalde Hestene ind andre Steder, og der kan, om det anses for nødvendigt, paabydes Desinfektion inden Bortkørselen fra den smittede Ejendom.

3. Fremdeles bestemmes, at Landbrugsministeren kan paabyde, at der skal foretages en bakteriologisk, serologisk eller anden særlig Undersøgelse til Sikring af Diagnosen, inden der gøres Indstilling om, at en Besætning sættes under offentligt Tilsyn; en saadan Undersøgelse vil altid være at foretage, naar der formodes at foreligge et Tilfælde af Miltbrand.

4. Bestemmelsen om, at Politimesteren, før en Nedslagning foretages, skal lade Dyrene taksere af tre af ham dertil udvalgte Mænd, er ændret derhen, at Ejeren selv skal vælge den ene af de tre, hvorhos bestemmes, at Erstatningen altid skal udbetales ham fuldt ud, ogsaa naar de nedslagne Dyr viser sig ved Obduktionen at lide af den paagældende Sygdom (i saa Fald skulde efter Loven af 1893 kun udbetales ham $4/5$ deraf).

5. Endvidere bestemmes, at Landbrugsministeren skal være bemyndiget til at paabyde, at Heste, angrebne af Skab,